

betimeligt, at Licitationen kan finde Sted i November Maaned. Jeg troer, at Spørgsmaalet væsentligt dreier sig om, om det kan antages hensigtsmæssigt at afholde Licitationerne i November Maaned eller til en senere Tid; i nogle efterfølgende Paragrapher af Veianordningen findes en Regel opstillet om, i hvilke Tilfælde Licitationen ikke maa approberes, nemlig naar Buddene overstige Overslaget med en vis Størrelse. Desuden ligger der ikke for i mit Forslag, at Licitation ikke skal foretages i November; der ligger kun deri, at forsøge paa at faae Veiarbejderne udførte, uagtet Licitationen ikke er afholdt i November Maaned. Det er altsaa ikke fra mig, at Forslaget er kommet om at overskride Veianordningen, men den er overskreden af Udvalget derved, at det har bevæget Indenrigsministeren til at standse Licitationerne, saafremt iøvrigt Licitationerne ere standsede, hvilket er mig ubekjendt, men jeg taler kun under den Forudsætning, at Licitationerne vare standsede; thi ellers skulde de være afholdte i November Maaned. Hvad det Spørgsmaal angaaer om at skaffe Rigsdagen Indskydelse paa Bestemmelsen af, hvilke Veiarbejder, der skulde foretages i det enkelte Aar, da opnaaes dette paa den Maade, at Administrationen forbereder et saa stort Antal Veiarbejder at den maa antage, at der er mere, end der kan blive Spørgsmaal om i det kommende Aar, og da vil Rigsdagen kunne komme til at vælge mellem disse forskellige Arbejder og lade dem udføre, som den anseer for de nødvendige; men jeg troer, som jeg udtalte mig ved Sagens anden Behandling, at et saadant Valg fra Rigsdagens Side strejfer saameget ind paa Administrationens Gebeet, at, naar der først var foreskrevet almindelige Regler, hvorefter Administrationen skal gaae frem, kan det være meget tvivlsomt, om Administrationen ikke indenfor disse Grændser bør have frie Hænder.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, at de Foredrag, vi nu have hørt, idetmindste forsaavidt jeg har været istand til at opfatte dem, tale for, at det dog vilde være mindre heldigt ikke at følge den Vej med Hensyn til Veiarbejders Fremme, hvorom Udvalget var blevet enigt med mig efter den derom sted-

fundne Conference. Det viser sig jo nemlig tydeligt, at man ikke kan undlade her at diskutere, hvor man skal anvende de Pengene, som betynges til Veiarbejder, og at man, naar der ingen udtryffeligt Bestemmelse bliver tagen desangaaende, det være sig enten ved Forhandling med Udvalget eller ved udtryffeligt Afstemning her i Salen, saa aldeles ikke veed, hvortil det egentlig har været Hensigten at bruge Pengene. Jeg maa nemlig bemærke, at der er en fuldkommen Modsigelse mellem hvad der er anført af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amt (Bregendahl) og en anden æret Rigsdagsmand (Boserup), som har motiveret det foreliggende Forslag (Hør!); den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amt har nemlig sagt, og saaledes har jeg ogsaa opfattet Forslaget, at det gik ud paa at føre Sagen tilbage paa det Standpunkt, som den havde ved Regjeringens oprindelige Forslag (Ja!), altsaa at fortsætte Arbejdet paa de Linier, som engang vare paatænkte, men den ærede Rigsdagsmand har stillet Sagen ganske anderledes, idet han ikke fører Sagen tilbage til sit oprindelige Standpunkt, men i dette Forslag har villet give et Udtryk for den Tanke, som ogsaa har været omtalt, men ikke har været gjort til Gjenstand for noget Forslag, at lade foretage extraordinaire Veiarbejder i Jylland (Boserup: Maa jeg bede om Ordet!), og det tildeels paa en ganske anden Beilinie, som ingenlunde falder sammen med den Linie, som i Regjeringens første Forslag nærmest var tilfattet. Iøvrigt ere disse Details-Discussioner meget vanskelige at føre her i Salen, end om de havde været førte i Udvalget, og jeg troer derfor, at det virkelig vilde være det Duffeligste, om den Medvirkning til Pengenes Anvendelse i denne Retning, som jeg i flere Henseender ikke kan andet end attraae maa finde Sted fra Rigsdagens Side, kunde finde Sted igennem Udvalget. Med Hensyn til de Veiarbejder, som man er bleven enig om for det tilkommende Aar, har jo en sliig Medvirkning allerede fundet Sted, og derfor vilde man ved at gaae ind paa det foreliggende Forslag, jeg vil ikke sige sanctionere en urigtig Maade at behandle disse Sager paa ved at komme frem med dem til 3die Behandling, men dog vanskeliggjøre at komme